

DOOR DE VERZAMELDE INFORMATIE TE INTEGREREN MET ANDERE GEGEVENSBRONNEN VOORZIET NIELSEN HAAR KLANTEN VAN METINGEN EN ANALYSES DIE DE VERKOOP KUNNEN STIMULEREN

Het aandeel blijft wel genoteerd op zowel de beurs van Amsterdam als die van Londen.

De AEX-componenten RELX en Wolters Kluwer zijn aantrekkelijke aandelen voor langetermijnbeleggers vanwege hun stabiele kasstromen en betrouwbaar dividend. Beide profiteren van de zwakke euro, waardoor de dollaromzet er beter uitziet. Ook de lage rente helpt om langlopende financieringen tegen gunstiger tarieven te verlenen.

NOG AANTREKKELIJKER

Nielsen en Thomson Reuters zijn mogelijk nog wat aantrekkelijker. Beide Noord-Amerikaanse bedrijven zien hun winst per aandeel de komende jaren sneller groeien dan hun Nederlandse concurrenten. Als gekeken wordt naar de PEG-ratio, die de verhouding aangeeft tussen de koers-winstverhouding en de groeiwachting, is Nielsen met 1,6 de voordeligste. Geen van de vier zijn op dit vlak echter echt goedkoop, want pas bij een PEG-ratio onder de 1 is volgens de uitvinder van deze maatstaf, Peter Lynch, sprake van 'growth at a reasonable price'.

Als een keus moet worden gemaakt, krijgt Nielsen de voorkeur. Dat bedrijf heeft een zeer duidelijke focus en is net wat aantrekkelijker gewaardeerd dan de andere drie. Nielsen heeft bovendien goede groeikansen in het onafhankelijk meten van bezoeken op websites en video's op internet. Gegevens die de websites daarover zelf verstrekken blijken namelijk niet altijd even betrouwbaar. Bedrijven die willen adverteren op Facebook, YouTube of Twitter zullen de kijken en klikcijfers natuurlijk liever van een onafhankelijk partij betrekken dan te vertrouwen op wat de internetbedrijven er zelf van zeggen.

Goedkoop is het aandeel van The Nielsen Company echter ook weer niet op ruim 20 keer de winst die voor 2017 te verwachten is en met een dividendrendement van 1,9 procent. Het sterke merk en de goede marktpositie rechtvaardigen die waardering wel.

– Column –

Toezichtarbitrage in de financiële sector

Veel sectoren zijn toe aan consolidatie. Van de rederij tot de toeleveranciers aan de oliesector. Bovenaan de lijst staan de Europese financiële instellingen. Er zijn gewoon te veel banken en verzekeraars, zo zegt iedereen die daar verstand van heeft.

Maar terwijl in andere sectoren marktkrachten zelf bepalen hoe die consolidatie vorm krijgt, hebben in de financiële sector de door de overheid aangeestelde toezichthouders de sleutels in handen.

Het lang verwachte bod van Nationale-Nederlanden (NN) op Delta Lloyd dat vorige maand werd aangekondigd, vormt daarvan een illustratie. NN mag van De Nederlandse Bank zijn solvabiliteit op een andere manier berekenen dan Delta Lloyd en dat biedt NN voordelen. Na een overname mogen dezelfde posten die nu op de balans van Delta Lloyd staan, met lichtere eisen meegerekend worden in de boekhouding van NN. In de werkelijkheid is er dan niets veranderd. Wel levert het NN honderden miljoenen op en vermindert de concurrentie op de verzekeringsmarkt.

Wie meent dat aan Nederlandse banken hogere solvabiliteitseisen moeten worden gesteld dan aan banken in andere Europese landen, doet er goed aan om de Delta Lloyd-casus in ogenschouw te

nemen. Zou bijvoorbeeld BNP Paribas aan lagere solvabiliteitseisen hoeven te voldoen dan ING, dan zitten de Fransen in de rol van NN en ING in die van Delta Lloyd. Dan kunnen de Fransen zomaar een bod doen op Nederlands' laatste internationale bank en meteen de toezichtwinst incasseren.

Op die grote banken houdt de Europese Centrale Bank (ECB) toezicht. Onlangs werd bekend dat de ECB vorig jaar ING verboden heeft om de Turkse Demirbank over te nemen. Opmerkelijk is dat de ECB niet reageerde op een verzoek tot een verklaring van geen bezwaar van ING, maar proactief ingreep in de strategie van ING. Dat is griezelig: als de toezichthouder op de stoel van de bestuurder zit, is de financiële sector in feite genationaliseerd.

PAUL FRENTROP
is expert op het gebied van corporate governance